

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

21.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 12-го Марта. — 1848 — Wilno. PIĄTEK, 12-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 6-го Марта.

Высочайшею Грамотою, 28-го Января, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Св. Анны 1-й степени, Командиръ Второй Саперной Бригады, Генералъ-Маіоръ *Бухмейеръ*.

— Дополненіемъ къ Высочайшему Приказу по Гражданскому Вѣдомству отъ 5 Февраля, назначается, уволенный изъ Полковниковъ Лейбъ-Гвардіи Коннаго Полка Коллежскимъ-Совѣтникомъ *Вибиковъ*, въ должность Шталмейстера Двора Его Императорскаго Высочества Государя Великаго Князя Константина Николаевича.

Государственный Совѣтъ, по рассмотрѣніи внесенныхъ Г. Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ предположеній о способахъ къ устройству зданій присутственныхъ мѣстъ и тюремъ въ Виленской Губерніи, Высочайше утвержденнымъ 2-го Февраля, Милостивѣйше, между прочимъ, положилъ:

1) Для покрытія издержекъ, потребныхъ на поминутыя постройки, установить съ обывателей Виленской Губерніи особый сборъ, на двѣнадцать лѣтъ, по $\frac{1}{4}$ % съ капиталовъ купеческихъ, закладныхъ и арендныхъ посессоровъ, и по 5 к. сер. съ каждой податной души въ годъ, начавъ сборъ сей въ текущемъ 1848 году,

и 2) Государственныхъ крестьянъ не подвергать лично платежу сего сбора; упдающую же на нихъ часть онаго отпускать ежегодно, въ соразмѣрномъ количествѣ, отъ излишка арендныхъ доходовъ Министерства Государственныхъ Имуществъ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 7 Марта.

По случаю окончанія трудовъ комитетовъ чиновъ, преимущественно же рассмотрѣнія уголовного уложенія, Король лично закрылъ вчера засѣданія рѣчью, которою между прочимъ извѣстилъ о періодическомъ собраніи соединенныхъ чиновъ. За симъ сеймовый маршалъ и министръ внутреннихъ дѣлъ прочелъ ко-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 6-go Marca.

Przez Najwyższy Dyplomata, 28-go Stycznia, Najłaskawiej mianowany został Kawalerem Orderu Sw. Anny 1-ej klasy, Dowódzca 2-ój Brygady Saperów, Jenerał-Major *Buchmejer*.

— Przez dodatek do Najwyższego Rozkazu Dziennego, w Wydziale Cywilnym, w dniu 5 Lutego wydanego, dymissyonowany z Półkowników Lejb-Gwardyi Półku Konnego, z rangą Radczy Kollegialnego *Bibikow*, mianowany zostaje Koniuszym Dworu Jego Cesarskiej Wysokości WIELKIEGO XIECIA KONSTANTEGO NIKOLAJEWICZA.

Rada Państwa, po rozpatrzeniu podanych przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych projektów o środkach wybudowania gmachów władz sądowych i więzień w Gubernii Wileńskiej, przez Najwyżej utwierdzoną dnia 2-go Lutego, Opinią, między innemi uchwaliła:

1) Dla pokrycia wydatków, na wznie-ienie rzeczonych gmachów potrzebnych, ustanowić dla obywateli Gubernii Wileńskiej osobny podatek, na lat dwanaście, po $\frac{1}{4}$ % od kapitałów kupieckich, oraz zastawnych i arendownych posessorów, i po 5 kop. sr. na rok od każdej podatkowej duszy, zaczawszy ten pobor w bieżącym 1848 roku,

i 2) Włościan skarbowych nie obowiązować do osobistego płacenia tego podatku, lecz przypadającą na nich część wydawać co rok, w odpowiedniej ilości, z pozostałości arendownych dochodów Ministerstwa Dóbr Państwa.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, 7 marca.

Z powodu ukończonych prac Komitetu Stanów, a mianowicie roztrząśnienia kodexu karnego, Król zamknął wczoraj osobiście posiedzenia mową, w której między innemi oznajmił nadanie peryodyczności Sejmowi Stanów Połączonych. Następnie, Marszałek Sejmowy i Minister spraw wewnętrznych odczytał posel-

ролевское послание, подписанное 5 Марта, и определяющее, что означенное в постановлении 3 Февраля м. г. периодическое созывание соединенного комитета чинов присваивается ныне соединенному собранию чинов.

— Соединенный комитет чинов, после закрытия своих заседаний был на аудиенции у Короля, а за сим у Прусскаго принца.

— Присвоение периодического характера собрания соединенных чинов возбуждает надежду на скорое созывание сих послѣдних; многие съ достоверностію утверждают, что созывание их послѣдует 30 числа Апрѣля с. г.

— На дняхъ придетъ сюда изъ Мюнстера, для вступленія въ новую должность берлинскаго губернатора, генералъ Пфелъ, преемникомъ коему въ званіи командира 7 армейскаго корпуса, имѣетъ быть назначенъ графъ Гребенъ изъ Дюссельдорфа. Принцъ Прусскій намѣренъ оставить начальство надъ гвардейскимъ корпусомъ, а герцога Карла — начальство надъ 4-мъ корпусомъ.

ФРАНЦІЯ. Парижъ, 5 Марта.

Временное правительство продолжаетъ издавать множество новыхъ постановленій; мы упомянемъ только о болѣе важныхъ: Члену правительства г-ну Марра ввѣрены всѣ части составившія прежде управление королевскаго двора; все принадлежавшее къ сему управленію и составлявшее его доходы переходить въ національную собственность. Правительство полагаетъ, что смертная казнь должна быть вовсе отмѣнена и намѣрено представить объ этомъ проектъ національному собранію.

— Временное правительство опредѣлило, чтобы дирекція изящныхъ искусствъ, Музеевъ и артистическихъ собраній, принадлежавшая прежде къ управленію королевскаго дома, отнынѣ составила отдѣленіе министерства внутреннихъ дѣлъ. Судъ присяжныхъ знатоковъ, отъ коего зависѣло принятіе на выставку картинъ и ваяній, будетъ отнынѣ избираемъ артистами. Слѣдующая выставка будетъ открыта 15 Марта.

— Немедленно имѣетъ быть учреждена беземѣнная коммиссія для попеченія объ участи рабочихъ (*travailleurs*); національныя мастерскія будутъ открыты въ самомъ непродолжительномъ времени. По поводу истребленія замковъ Нелли и Энгеръ, правительство строжайше воспрещаетъ всякія безпорядки относительно собственности какъ частной, такъ и общественной, и особенно портить дороги, мосты, каналы, памятники, и объявляетъ, что всякая собственность какъ частная, такъ и общественная, состоитъ подъ особеннымъ покровительствомъ республики.

Тюильрійскій замокъ, заженный возмутителями, спасенъ отъ совершеннаго истребленія г-мъ Деламаромъ, офицеромъ версальской національной гвардіи, который пробравшись вмѣстѣ съ другими въ замокъ, предпринялъ мѣры къ спасенію и удержалъ распространѣніе пожара до прибытія изъ Ратуши пожарной команды. Пале-Рояльская галерея картинъ много пострадала.

Коммиссары, которымъ временное правительство поручило освидѣтельствовать въ Тюильри предметы искусства, заслуживающіе быть сохраненными, исполнили это порученіе. Они доносятъ, что оттуда ни одна вещь не похищена, что ни одинъ дорогой предметъ искусства не уничтоженъ, и драгоценности, которыхъ найдено по крайней мѣрѣ на четыре милліона фр., были собраны и положены въ безопасное мѣсто. Въ залѣ маршаловъ разбитъ только одинъ бюстъ, — маршала Бюжо.

— Говорятъ, въ Тюильри найдено банковыхъ билетовъ на огромную сумму, слишкомъ на 100 милліоновъ. Помѣстья фамилии Лудовика-Филиппа будутъ проданы, какъ имущество націи; они оцѣнены слишкомъ въ 300 милліоновъ.

— Коронныя брилліанты перенесены въ зданіе министерства финансовъ и положены въ сокровищницу.

— По словамъ газеты *la Reforme*, въ военномъ министерствѣ рѣшено немедленно сформировать армию на Маасѣ и арудную на Рейнѣ. Названіе „линейный войска“ будетъ замѣнено названіемъ „войска республики“.

— Г. Одиллонъ-Барро, Тьеръ, Билло, Дюфуръ и приверженцы сего же отмѣнка бывшей оппозиціи,

ство Крѣлевскіе, датоване 5 марта, стоявше, изъ-рречзона в патенціе d. 3 лутего r. z. peryодичезнось звозъ-тыванія Поѣззозного Комитету Станового, пренесіоня зозтаже на Поѣззозне Згрозмзденіе Станѡвъ.

— Поѣззозны Комитет Становы, по замкнѣціу свыхъ посіедезѣн, былъ z позегуаніемъ u Крѡла, a настѣпне u Хіеціа Прусскаго.

— Пренесіеніе peryодичезносі Комитету Станового на Згрозмзденіе Поѣззозныхъ Станѡвъ звозбудзе надзеіе блізкѣго звозлзніа тыхъ озстзнихъ; добрзе рречезы свіздомі utrzymują, że звозлзніе ихъ настзпн на дзѣнь 30 квнет-ннз r. b.

— Јенералъ Pфuel ma tu въ тыхъ дзззчзхъ прызбѣ z Мюн-ster dla обѣціа новѣй посзды Gубернзторз Berlнnа. Настѣпсзз его въ дозвѡдztwіе 7 корпусу armіи, ma zostаѣ Hr. Grѡben z Dюссeldorfu. Хізже Прусскі ma zamіар злѡжыѣ дозвѡдztwо корпусу гвардыі, a Хізже Карол дозвѡдztwо 4-го корпусу.

FRANCYA. Paryż, 5 marca.

Рząd tymczasowy nie przestaje wydawać mnóstwa nowych rozporządzeń; wspomniemy tu tylko o najważniejszych. Członkowi rządu, Panu Marrast, powierzone zostały wszystkie wydziały, które składały dawny zarząd listy cywilnej czyli domu Królewskiego. Wszystko co do tego zarządu należało i co stanowiło jego dochody, przechodzi na własność narodową. Rząd mniema, że kara śmierci powinna być całkiem zniesiona i przedstawi o tem projekt Zgromadzeniu Narodowemu.

— Rząd tymczasowy postanowił, że dyrekcya Sztuk Pięknych, Muzeów i Zbiorów artystycznych, która należała przedtem do zarządu domu Królewskiego, ma odtąd stanowić wydział ministerstwa spraw wewnętrznych. Sąd przysięgłych znawców, od którego zależało przyjęcie na wystawę obrazów i rzeźb, będzie odtąd obierany przez samych artystów. Następna wystawa naznaczona jest na 15 marca.

— Kommissya niestająca dla czuwania nad losem robotników (*travailleurs*) ma być niezwłocznie ustanowiona; warsztaty narodowe będą założone co najrychlej. Z powodu spustoszenia zamku Neuilly i zamku Aisnieres, rząd najmocniej zabrania wszelkiej bezprawi względem własności tak prywatnych jak publicznych, jako to, rujnowania dróg, mostów, kanałów, pomników, tudzież oświadcza, że wszelkie własności tak prywatne jak publiczne, zostają pod szczególną opieką Rplitej.

— Zamek Tuileries, podpalony przez burzycieli, ocalony został od ostatecznego zniszczenia przez P. Delamare, oficera gwardyi narodowej Wersalskiej, który wpadłszy wraz z innymi do zamku, natychmiast urządził środki ratunku i wstrzymał pożar w jego postępach, aż do przybycia z Ratusza straży ogniowej. Galeria obrazów w Palais Royal mocno ucierpiała.

— Kommissarze wyznaczeni do obejrzenia zamku Tuileries dla odszukania przedmiotów sztuki, któreby warte były zachowania, donieśli rządowi, że żaden przedmiot wielkiej wartości artystycznej zniszczonym nie został, i że wielka ilość klejnotów i kosztowności wszelkiego rodzaju, których nie można szacować na mniej jak 4 miliony franków, zostały zachowane i złożone w miejscu bezpiecznym. W Tuileries, w sali Marszałków, jedno tylko popiersie Marszałka Bugeaud, zostało stłuczone.

— Mówią, że w Tuilleries, znaleziono ogromną summę przeszło 100 miljonów w biletach bankowych. Dobra nieruchome rodziny Króla Ludwika-Filipa mają być wystawione na sprzedaż jako własność narodowa; wartość ich szacują na przeszło 300 miljonów franków.

— Klejnoty Korony przeniesione zostały do hotelu finansów i złożone w skarben.

— Gazeta *la Reforme* twierdzi, że ministerstwo wojny uchwaliło już utworzenie dwóch korpusów, z których jeden będzie się nazywał armią Meuzy, a drugi armią Renu.

— PP. Odillon Barrot, Thiers, Billault, Dufaure, i stronnicy tegoż odcienienia byłej oppozycyi, jednomyślnie

единодушно положили подчиниться временному правительству безъ всякаго ограниченія.

— Многие префекты, подавая министру внутренних дѣлъ просьбу объ увольнении, объявили, что они останутся на своихъ постахъ до прибытія ихъ преемниковъ.

— Посланный республики Соединенныхъ-Штатовъ явился въ ратушу и призналъ временное правительство. 28 Февраля, временное правительство принимало официальное посѣщеніе отъ министровъ республикъ Аргентинской и Уругвайской.

— Управление общества желѣзной дороги изъ Гавра и Руана въ Парижъ, предоставило распоряженію временнаго правительства повозки и матеріалъ, необходимый для безденежной перевозки жизненныхъ припасовъ для жителей столицы.

— Временное правительство предписало снять съ касокъ національной гвардіи изображеніе Гальскаго пѣтуха; королевская корона, отличавшая каски линейныхъ войскъ, вѣрно будетъ также снята.

— Съ начала принято было краснаго цвѣта знамя республики; нынѣ окончательно назначено трехъ — цвѣтное, а именно при древкѣ цвѣтъ бѣлый, въ серединѣ красный, съ конца голубой. Цвѣта прежняго правительства были: красный при древкѣ, бѣлый въ серединѣ, и голубой на концѣ.

6 Марта.

Принцъ Лудовикъ Наполеонъ, прибывшій на дняхъ въ Парижъ, вчера обратно отправился въ Лондонъ. Утверждаютъ, что злосчастный претендентъ весьма былъ пораженъ тѣмъ, что присутствіе его не произвело никакого впечатлѣнія. На первомъ собраніи, на которое онъ тотчасъ отправился послѣ своего пріѣзда, слышались слѣдующія слова: „А, это Лудвикъ-Наполеонъ! какой нестройный!“ — Говорятъ также, что представляясь Г. Ламартину, былъ онъ принятъ имъ весьма холодно, и это именно заставило его такъ скоро выѣхать обратно.

— Въ газетахъ сообщаютъ, что маркизъ Полиньякъ, второй сынъ б. министра при Карлѣ X, опредѣлился въ подвижную національную гвардію и единодушно провозглашенъ былъ капитаномъ.

— Значительное число бывшихъ перовъ Франціи, которые служили уже не одному правительству, явились въ ратушу, съ предложеніемъ услугъ временному правительству. Справедливость требуетъ сказать, что они были приняты очень холодно.

— Парижскій апелляціонный судъ дѣйствительно произнесъ рѣшеніе, которымъ предписываетъ произвести судебное слѣдствіе противъ бывшихъ министровъ и арестовать г-на Гизо и восьмерыхъ его товарищей.

— Г. Баронъ назначенъ генералъ-прокуроромъ кассационнаго суда, на мѣсто г-на Дюпена.

— Викторъ Гюго назначенъ меромъ 9-го парижскаго округа, а скульпторъ Давидъ (изъ Анжера), и членъ института, Меромъ 11-го округа. Назначенный было комсидантомъ Лувра, Дюмуленъ, переведенъ въ другую должность, а на его мѣсто поступилъ воспитанникъ политехнической школы.

— Назначена правительственная коммиссія для ремесленниковъ; президентомъ ея будетъ членъ временнаго правительства Луи-Бланъ, а вице президентомъ, ремесленникъ Альберъ. Эта коммиссія будетъ собираться въ Люксембургскомъ дворцѣ.

— Временное правительство намѣрено послать въ Африку, сколько можно скорѣе, формируемые теперь двадцать четыре легіона подвижной національной гвардіи. — Обмундировка всѣхъ войскъ будетъ измѣнена.

— Зять Короля Лудовика-Филиппа, герцога Алексавдъ Виртембергскій, находится еще въ Парижѣ, и безпрестанно прогуливается по улицамъ.

— Сначала писали, что герцогиня Монпансиерская уѣхала вмѣстѣ съ королевскою фамиліею. Однако, теперь узнаютъ, что ее забыли въ тюльерійскомъ дворцѣ, и что она тамъ скрывалась въ верхнемъ этажѣ, гдѣ пробыла до вечера 25 числа; ее нашли въ лакейской комнатѣ, блѣдную и обезсиленную мученіями страха и голода. Офицеръ національной гвардіи, открывшій ея убѣжище, успокоилъ ее, и отвелъ въ свою квартиру; на другое утро онъ извѣстилъ о томъ временное правительство, которое отправило эту принцессу подъ надежнымъ, но тайнымъ прикрытіемъ, въ Лондонъ. Она туда прибыла 28 числа вечеромъ.

— О принцахъ, находящихся въ Африкѣ, еще нѣтъ никакихъ извѣстій. Въ военномъ министерствѣ получено отъ герцога Омальскаго, изъ Алжиріи, письмо,

урадили, изъ поддаться съ рѣшительностію временному правительству безъ żadного warunku.

— Многу Prefektów departamentów podali się do dymissyi, oświadczając jednakże, iż pozostaną na swych stanowiskach, dla utrzymania porządku aż do przybycia ich następców.

— Poseł Stanów — Zjednoczonych Ameryki Północnej stawiał się w Ratuszu i oświadczył, iż w imieniu Stanów uznaje rząd tymczasowy. D. 28, w podobnymże celu stawili się Posłowie Rzeczypospolitych Argentynskiej i Urugwajskiej.

— Zarząd kompanii drogi żelaznej z Havre i Ronen do Paryża, oddał w rozrządzenie Rządu tymczasowego powozy i materyał potrzebny do przewożenia bezpłatnie żywności dla mieszkańców stolicy.

— Rząd tymczasowy nakazał zdjąć z kaszkieł gwardyi narodowej wyobrażenie Roguta Gallów; korona Królewska, która odznaczała kaszkiety wojsk liniowych, będzie też zapewne zdjęta.

— Z razu przyjęta była chorągiew czerwona za знамя Rplitej; teraz ostatecznie utrzymano chorągiew trójkolorową, w takim rozkładzie barw, iż przy drzewcu jest biała, w środku czerwona, od pola błękitna. Kolory dawnego rządu były: czerwony przy drzewcu, biały w środku, błękitny od pola.

Dnia 5 marca.

Хіаже Лудвикъ Наполеонъ, который пріѣхалъ въ Парижъ, вчера знову до Лондону одѣхалъ. Запewнiаю, же несчастный претендентъ изъ Страсбурга и Boulogne здививонъ былъ мочно, же ообеносѣ его такъ малѣ, а nawet такъ żadного не справилъ враженiа. На певнѣмъ згромадженiи, докѣдъ заразъ по пріѣханiи сѣ удеа, услышалъ те wyразы: „Ах! то Лудвикъ Наполеонъ! ео за негзрабна п. стаѣ!“ — Мовiа также, же представлiаю сѣ Пану Lamartine, былъ одъ него nader зимоно пріѣхетъ, i же го то мiановице до такъ рыхлѣго одѣзду сѣлонiто.

— Газеты donoszą, że Margrabia de Polignac, drugi syn byłego Ministra pod Karolem X, zaciągnął się do gwardyi narodowej ruchomej i jednomyślnie był okrzyknięty kapitanem.

— Znacząca liczba byłych Parów Francyi, którzy służyli już nie jednemu Rządowi, stawili się w Ratuszu, ofiarując swoje usługi Rządowi tymczasowemu. Sprawiedliwość nakazuje dodać, iż bardzo zimno przyjęci zostali.

— Paryzki sąd appellacyjny rzeczywiście wydał wyrok względem wyteczenia sądowego processu przeciw byłym Ministrom, a oraz mandat uwięzienia P. Guizota i ośmiu jego towarzyszy.

— P. Baroche, mianowany jest Jeneralnym Prokuratorem przy sądzie Kassacyjnym, w miejsce P. Dupin.

— Wiktor Hugo mianowany został Merem 9-go Okręgu Paryża, a rzeźbiarz David (z Angers), członek Instytutu, Merem 11-go Okręgu. Mianowany uprzednio Komendantem Louvru, Półkownik Dumoulin, przeniesiony został na inną posadę, a jego miejsce zajął jeden z uczniów szkoły politechnicznej.

— Ustanowiona już została rządowa Kommissya dla rzemieślników. Prezesem jęj jest, Członek Rządu tymczasowego, Ludwik Blane, a Wice-Prezesem, członek tegoż Rządu, rzemieślnik Albert. Kommissya ta zgromadzać się będzie w pałacu Luxemburskim.

— Rząd tymczasowy zamierza wysłać do Afryki, jak można najprędzej, tworzące się teraz 24 legiony ruchomej gwardyi narodowej. Umundurowanie całego wojska ma być zmienione.

— Zięć Ludwika Filipa, Xiążę Alexander Württembergski, jeszcze się znajduje w Paryżu, i bez żadnej przeskody przechadza się po ulicach.

— Zrazu pisano, że Xiężna Montpensier wyjechała wraz z Królewską rodziną. Jednakże teraz wiadomo, że jęj zapomniano w Tuilleryach, gdzie się skryła na górnym piętrze, i przebyła tam aż do wieczora d. 25 lutego. Znalezione ją w pokoju służących, bladą i osłabioną, skutkiem przestrachu i głodu. Oficer gwardyi narodowej, który odkrył to jęj schronienie, uspokoił jęj bojaźń i zawiózł ją do swego mieszkania. Nazajutrz zawiadomił o tém rząd tymczasowy, który pod pewnym, ale tajemnym konwojem, wysłał Xiężnę do Londynu, dokąd prіѣхала d. 28 lutego wieczorem.

— O Xiążętach znajdujących w Afryce, nie nadeszły jeszcze żadne wiadomości. W ministerjum wojny otrzymano tylko uprzedni list Xięcia Aumale do P. Guizot,

въ которомъ онъ поздравляетъ Г. Гизо съ энергіею, выказанною имъ по случаю банкета.

въ которомъ winszuje mu energii, okazanej przezeń z powodu ucztу reformistowskięj.

А н г л и я.

Лондонъ. 26 Февраля.

Въ верхней палатѣ разсматривали вчера предложеніе графа Гардвика, о назначеніи особаго комитета для разсмотрѣнія законовъ о судоходствѣ. Графъ Гардвикъ сожалѣлъ о нерѣшительности правительства, возбуждающей общее неудовольствіе. Въ нижней палатѣ, хотя съ давняго времени учрежденъ былъ комитетъ для разсмотрѣнія означенныхъ законовъ, но это разсмотрѣніе не было исполнено въ точности и безъ пристрастія. Изъ этого ораторъ заключалъ, что оказываемое нынѣ судоходству покровительство выгодно и должно быть распространено, такъ какъ съ боевосоюпніемъ купческаго флота сопряжена сила военнаго флота. Гр. Грей не противился назначенію новаго комитета, но находилъ оный ненужнымъ, и въ подкрѣпленіе своего заключенія приводилъ, что всѣ меньшіе острова просить объ отмѣнѣ сказанныхъ постановленій. Лордъ Эленборо привелъ въ примѣръ возрастаніе купческаго судоходства въ Америкѣ; послѣ чего палата опредѣлила учредить комитетъ.

— Въ нижней палатѣ докторъ Боурингъ обратился къ лорду Пальмерстону съ вопросомъ объ умерщвленіи пятерыхъ Англичанъ въ Китаѣ; но онъ отвѣчалъ, что до сихъ поръ не получилъ еще подробнаго о томъ донесенія. Потомъ шерифъ Гилль, подошедъ къ рѣшеткѣ палаты, прочелъ прошеніе лорда-мера и совѣтниковъ города Лондона, касательно нынѣшняго налога съ доходовъ и увеличенія онаго. Въ прошеніи этомъ между прочимъ изъяснено: „Подписавшіеся твердо увѣрены, что если палата намѣрена сохранить нынѣшнюю систему взиманія этого налога, то не будетъ впредь пользоваться довѣріемъ соединенныхъ королевствъ.“ Слова сіи приняты были съ рукоплесканіями. Потомъ палата, преобразовавшись съ финансовый комитетъ, назначила 1,100,000 ф. ст., требуемые министромъ финансовъ на расходы войны съ Кафраами.

— Въ одной изъ газетъ напечатано: На одной изъ баньенъ парламентскаго дома будутъ поставлены огромные часы, величайшіе въ мірѣ, бой которыхъ будетъ слышенъ во всемъ Лондонѣ. Они будутъ отбивать часы въ колоколъ, вѣсомъ въ 10 тоннъ (около 100 центнеровъ), и каждая четверть часа означаема будетъ особенною игрою, для чего приготовлено 8 колоколовъ; каждый часовой циферблатъ имѣть въ поперечникѣ 30 футовъ. Часы будутъ заводиться на 8 сутокъ и — точно опредѣлять время, такъ какъ посредствомъ гальванической цѣпи будутъ соединены съ гринвичскою обсерваторіею. Четыре пары указателей вѣсятъ 12, а молотъ 200 центнеровъ, гири отъ 15 до 300 фунтовъ, а маятникъ 3 центнера.

28 Февраля.

Сегодня было засѣданіе кабинета въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ.

Вчера въ нижней палатѣ, на вопросъ г-на Юма, относившійся къ событіямъ во Франціи, лордъ Джонъ Россель отвѣчалъ. Мы получили извѣстіе о перемѣнахъ, происшедшихъ во Франціи, и могу увѣрить почтеннаго члена, что правительство Ея Величества не имѣетъ никакого намѣренія вмѣшиваться въ форму правленія, какую французская нація почтетъ для себя приличною, ни вступаться, какимъ бы то ни было образомъ, во внутреннія дѣла этой націи.

— Въ сегодняшнее засѣданіе нижней палаты поступило много прошеній, въ особенности противъ податей съ доходовъ.

— Въ верхней палатѣ принятъ билль, коимъ правительство уполномочено войти въ дипломатическія отношенія съ Римомъ.

— Газета *Morning-Chronicle* говоритъ: „Герцогиня Немурская, съ троицею дѣтьми, оставила Тюильри вмѣстѣ съ своимъ супругомъ, но должна была отправиться въ Англію по другой дорогѣ и съѣхаться съ нимъ въ условленномъ мѣстѣ. Какой-нибудь несчастный случай помѣшалъ принцессѣ выполнить это условіе, и герцогъ прибылъ въ Англію одинъ, не зная, что сдѣлалось съ его супругой и дѣтьми.“

— Принцъ Лудвигъ Наполеонъ Бонапарте отправился во Францію.

А н г л и я.

Лондонъ, 26 лутго.

На вчерашнемъ посѣденіи Избы Вышшѣй разрѣшано вніосекъ Грабія Hardwicke, взглядомъ utworzenia komitetu specjalnego, któryby roztrząsnał działanie i stosowność praw żegluga. Hrabia ubolewał m. eno nad wahaniem się rządu, które obudza powszechną niechęć. W Izbie Niższej ustanowiono wprawdzie oddawna komitet dla zbadania rzeczonychъ правъ, atoli badanie to nie odbywało się ani należyte, ani bezstronnie. Mówca dowodził, że opieka teraźniejsza nad żegluga nie tylko jest korzystna ale nawet jeszcze niedostateczna, i że na pomyslności floty handlowej opiera się siła floty wojennej. Hrabia Grey nie sprzeciwiał się mianowaniu nowego komitetu, ale sądził, iż to będzie bezużyteczne, a popierał zdanie swe tēm iż wszystkie wyspy pomniejsze pragną zniszczenia owychъ правъ. Lord Ellenborough przedstawił obraz wzrostu żegluga handlowej Amerykańskiej, bezъ żadnychъ правъ protekcyjnych; mimo to, utworzenie komitetu zostało uchwalone przez Izbę.

— W Izbie Niższej, Dr. Bowring interpellował Lorda Palmerstona względemъ zamordowania pięciu Anglików w Chinach, ale Minister odpowiedział, iż niema dotychczas bliższychъ o tymъ wypadku wiadomości. — Następnie Szeryf Hill wystąpił przedъ kratki Izby i odczytałъ prośbę Lorda Mera i radców Londynu, przeciwъ teraźniejszemu podatkowi od dochodówъ i jego podwyższeniu. W prośbie tēj między innymiъ wyrażono: „Podpisani są mocno przekonani, że jeśli szanowna Izba myśli nadal zachować ów system podatkowy, naówczas przestanie zasługiwać na zaufanie królestwъ połączonych.“ Słowa te przyjęto z oklaskami. — Następnie Izba zamieniła się w komitet finansowy, i na żądanie Kancelarza skarbu, udzieliła 1,100,000 f. s., na prowadzenie wojny z Kaframi.

— W jednymъ dzienniku czytamy: Na jednej wieży pałacu Parlamentowego umieszczony zostanie ogromny zegar, który zapewne jest największy w świecie, a którego bicie słyszane będzie w całymъ Londynie. Godziny bije w dzwonъ wążący do 10 ton (ton równa się 10 centnaromъ), a co kwadransъ da się słyszeć pewna gra uderzeń, do czego użytychъ zostanie 8 dzwonówъ. Każda z tarcz zegarowychъ (cyfferblatt), ma 30 stóp średnicy. Nakręcać się będzie na 8 dni i dokładnie wskazywać czas właściwy; za pomocą bowiem galwanicznego łańcucha, połączony będzie z obserwatoriumъ w Greenwich. Cztery pary skazówekъ wążą 12, a głowъ bijącego młotka 210 cent.; wagi mają ciężaru 150 do 300 funtów, a wahadło 3 centnary.

Dnia 28 лутго.

Dnia dzisiejszego odbywała się kilkogodzinna rada gabinetowa w ministerstwie spraw zagranicznych.

— Wczoraj, w Izbie Niższej, na zapytanie P. Hume, względemъ wypadkówъ we Francyi, Lord J. Russell odpowiedziałъ: „Otrzymałъśmy wiadomości o zmianachъ za złychъ we Francyi, i mogę zapewnić szanownego członka, że rządъ Królowej Jęj Mości, nie ma bynajmniej zamiaru męszącъ się do formy rządu, jaką naródъ francuzki uzna dla siebie za stosowną, ani też wdawać się w wewnętrzne sprawy tego narodu.“

— Na dzisiejszymъ posiedzeniu Izby Niższej złożono mnóstwo petycyj, a szczególniej przeciwъ podatkowi od dochodówъ.

— W Izbie Wyшшѣй przyjęto ostatecznie bil, upowazniający rządъ do zawiązania stosunkówъ dyplomatycznych z Rzymemъ.

— *Morning-Chronicle* pisze, iż Xiężna Nemours, z trojgiemъ dziećmi, opuściła Tuillerye razemъ ze swoimъ małżonkiemъ, ale miała udać się do Anglii inną drogą i zjechać się z nimъ w umówionemъ miejscu. Jakiśъ nieszczęśliwy przypadekъ nie dozwoliłъ zapewne Xiężni dopelnić tēj umowy, tak, iż Xięże przybyłъ samъ do Anglii, nie wiedzącъ co się stało z jego żoną i dziećmi.

— Xięże Ludwikъ Napoleonъ Bonaparte, wyjechałъ do Francyi.

— На днях скончался членъ парламента лордъ Гранвиль-Сомерсетъ.

Г Е Р М А Н И Я.

Франкфуртъ на Майнѣ, 5 Марта.

Во Франкфуртской Газетѣ обнародована 2 числа слѣдующая официальная статья: „Германскій Сеймъ, какъ законный органъ національнаго и политическаго единства Германіи, обращается съ полною довѣренностью къ германскимъ правительствамъ и къ германскому народу.

„Призванный союзнымъ актомъ пещись о сохраненіи внутренней и внешней безопасности Германіи, Сеймъ изъявляетъ свое убѣжденіе, что сія безопасность можетъ остаться ненарушенною только тогда, когда будутъ поддержаны, съ совѣтливою вѣрностью, самое единодушное содѣйствіе правительствъ и народовъ во всѣхъ германскихъ земляхъ и самое искреннее согласіе между всѣми германскими племенами.

„Только на семь согласіи и на семь содѣйствіи опираются могущество и неприкосновенность Германіи извнѣ, и сохраненіе законнаго порядка и спокойствія, равно какъ и безопасность лицъ и достоинствъ внутри. Исторія Германіи представляетъ доказательства этому и горькіе уроки въ печальныхъ послѣдствіяхъ, когда раздоръ между правительствами и народами и между различными племенами раздробляютъ и ослабляютъ силы германской націи и раздражаютъ ея нѣдра.

„Да не забудется эта дорого пріобрѣтенная опытностью въ настоящее время волнений, и да принесетъ она пользу въ бурной будущности, которой Германія можетъ скорѣе подвергнуться! — Германскій Сеймъ убѣдительно приглашаетъ въ слѣдствіе этого, именемъ цѣлаго отечества, всѣхъ Германцевъ, которыми благо Германіи лежитъ на сердцѣ (а другихъ Германцевъ не существуетъ), стараться, по мѣрѣ силъ своихъ, каждый въ своемъ кругу, чтобы сіе согласіе было поддержано, и законный порядокъ нигдѣ не былъ нарушенъ.

„Сеймъ, съ своей стороны, употребитъ всѣ усилія, чтобы пещись, съ такимъ же усердіемъ, о безопасности Германіи извнѣ и о споспѣшествованіи національнымъ выгодамъ и національной жизни внутри.

„Германія будетъ и должна быть возвышена на ступень, которая принадлежитъ ей между Европейскими націями; но этого можно достигнуть только путемъ согласія, законнаго успѣха и развитія единства.

„Сеймъ полагается, съ полною довѣренностью, на духъ законности, обнаруженный германскимъ народомъ въ самыя трудныя времена, на его древнюю вѣрность и зрѣлую предусмотрительность. — Франкфуртъ на Майнѣ, 4-го Марта 1848. Германскій Сеймъ и отъ имени его, президентъ Денгофъ.“

„Франкфуртскій Журналь“, въ номерѣ отъ 4-го Марта, сообщаетъ слѣдующую статью: „Германскій сеймъ, получивъ отъ всѣхъ правительствъ отзывы о докладѣ комиссіи на счетъ введенія въ союзъ однообразныхъ законовъ о книгопечатаніи, поданномъ 9-го Сентября прошлаго года, сдѣлавъ, по предложенію комиссіи, слѣдующее опредѣленіе: 1) Каждому изъ владѣній германскаго-союза предоставляется на волю отнѣсти цензуру и ввести свободное книгопечатаніе. 2) Для этого требуются, однакожъ, гарантіи, которыя по возможности обезопасили бы другія германскія союзныя владѣнія и весь Союзъ противъ злоупотребленія свободы книгопечатанія.“

— Въ городѣ Франкфуртѣ обнародованъ слѣдующій законъ, утвержденный законодательнымъ собраніемъ, по представленію сената: 1) Тисненіе свободно; цензура не можетъ быть введена болѣе нѣкогда. 2) Проступки или преступленія тисненія будутъ подвергаться законному разсмотрѣнію. 3) Все печатаемое должно быть снабжено именемъ типографщика и издателя, каждая газета, носить имя типографщика и отвѣтственнаго редактора.

— 4-го Марта произошли во Франкфуртѣ опасныя безпорядки, къ которымъ подстрекали толпы люди, принадлежащіе къ этому городу. На ступеняхъ здания Ремеръ было сдѣлано нападеніе, отраженное военною силою. Граждане ожесточены противъ зачинщиковъ этихъ безпокойствъ.

Мюнхенъ, 4 Марта.

Король уволилъ статс-совѣтника Беркса отъ должности министра внутреннихъ дѣлъ, и на мѣсто его назначилъ статс-совѣтника Фольца.

— В тѣхъ дняхъ умаръ Lord Granville-Somerset, членокъ Парламента.

Н І Е М С Ы.

Frankfurt nad Menem, 5 marca.

W Gazecie Frankfurtskiej z d. 2 marca, ogłoszono następujący urzędowy artykuł: „Sejm Niemiecki, jako prawny organ narodowej i politycznej jedności Niemiec, odzywa się z zupełną ufnością do rządów Niemieckich i do Niemieckiego narodu.

„Na mocy aktu Związkowego, obowiązany czuwać nad wewnętrznem i zewnętrznem bezpieczeństwem Niemiec, Sejm oświadcza niniejszém, że bezpieczeństwo to, wtedy tylko może pozostać nienaruszonem, jeśli we wszystkich Niemieckich krajach, utrzymana będzie, z całą sumiennością, najzupełniejsza zgodność w postępowaniu rządów i ludów, jako też najściślejsza jedność między wszystkimi Niemieckimi plemiony.

„Na tój to tylko zgodzie i na tём spółdziałaniu polega siła i bezpieczeństwo Niemiec zewnątrz, a utrzymanie prawnego porządku i pokoju, jako też bezpieczeństwo osób i własności wewnątrz. Historia Niemiec zawiera tego dowody a oraz gorzkie nauki, jak smutne były następstwa, gdy poróżnienia rządów z ludami, lub różnych między sobą pokoleń, rozdrabniały i osłabiały siły Niemieckiego narodu i szarpały jego wnętrzności.

„Obyż to drogo okupione doświadczenie, w obecnej chwili zaburzeń w zapomnienie nie poszło! oby przyniosło korzyść w owęj burzliwej przyszłości, na jaką wkrótce Niemcy wystawione być mogą! — W skutek tego, Sejm Związku Niemieckiego upomina z naleganiem wszystkich Niemców, którym dobro Niemiec leży na sercu, (a my innych Niemców nie znamy); upomina ich w imieniu ogólnej ojezyny, aby każdy w miarę sił swoich, każdy w swoim zakresie działania, to miał przede wszystkim na celu, iżby się zgoda wszędzie utrzymała, iżby porządek nigdzie naruszonym nie był.

„Sejm ze swojej strony dołoży wszelkich usiłności, iżby opieka jego czuwała równie skutecznie nad bezpieczeństwem Niemiec zewnątrz, jako też nad postępem narodowej pomysłowości i życia narodowego wewnątrz.

„Niemcy powinny i muszą być podniesione na stopień, który im przynależy pomiędzy ludami Europy; lecz dójść tego tylko potrafią drogą pokoju, prawnych postępów i rozwijania jedności.

„Sejm polega, z pełną ufnością, na duchu legalności, okazanym przez lud Niemiecki w najprzykrzejszych dla niego czasach; na jego starodawniej wierności i przezorności dojrzałej.“ — Frankfort nad Menem, 1 marca 1848 roku. W imieniu Sejmu Niemieckiego, Prezydent Dönhofъ.“

— Journal de Francfort z d. 4 marca, zawiera następujący artykuł urzędowy: „Sejm Niemiecki, zasiągnawszy zdania wszystkich rządów, w przedmiocie zdania sprawy, które mu było złożone 9 września zeszłego roku przez komisją do spraw drukarstwa, w celu zaprowadzenia prawodawstwa o druku ile można jednostajnego, postanowił, na wniosek tejże komisji: 1) Każde Państwo Związku Niemieckiego ma być zmuszone do siebie cenzurę i wprowadzić wolność druku. 2) To wszakże nie będzie mogło być uczynione inaczej, jak pod pewnemi rękojmiemi, któreby, o ile można ściślej, zabezpieczyły inne Państwa ogólnego Związku przeciw nadużyciom swobody druku.“

— W mieście Frankforcie ogłoszony został następujący dekret, utwierdzony przez Zgromadzenie Prawodawcze, na wniosek Senatu: 1) Druk ma być całkiem wolny; cenzura nigdy na przyszłość nie może być zaprowadzoną. 2) Występki lub wykroczenia prassy ulegać będą wyrokowi sądowemu. 3) Wszystko co się drukuje, powinno być opatrzone podpisem imienia drukarza i wydawcy; każda gazeta, podpisem drukarza i odpowiedzialnego Redaktora.

— Dnia 4-go marca zaszły w Frankforcie groźne zaburzenia, do których pobudzali pospólstwo ludzie nie należący do tego miasta. Uderzono na stary gmach Römer, ale siła zbrojna odparła zamach. Obywatele są rozjątrzeni przeciw sprawcom tych niepokojów.

Monachium, 4 marca.

Król Jego Mość usunął Radcę Stanu Berks od obowiązków Ministra spraw wewnętrznych, a w jego miejsce powołał Radcę Stanu, Voltz.

— Баварскіе чины созваны на 16-е Марта.
— Гарнизоны крѣпостей Ландау и Гермерсгеймъ, получили значительное усиленіе.
— Носятся слухи, что баварскій Король намѣренъ на нѣкоторое время отправиться въ путешествіе за границу, и учредить здѣсь регенцію подъ управленіемъ Его Высочества Наслѣдника престола.

Дармштадтъ, 7 Марта.

Третьяго дня въ официальномъ журналѣ напечатанъ эдиктъ владѣтельнаго великаго герцога, въ коемъ Его Высочество объявляетъ, что въ преклонныхъ лѣтъ, желая облегчить себѣ бремя правленія, назначаетъ соправителемъ государства сына своего, наслѣдника престола. Посему отъ этого числа всѣ постановленія правительства будутъ издаваемы отъ имени соправителя, за его подписаніемъ.

— Повелѣніемъ Соправителя, Наслѣднаго Великаго Герцога Лудовика, отъ 6-го Марта, объявлена свобода тисненія, прошеній и народныхъ собраній, и общаю предложено чинамъ касательно общаго народнаго вооруженія.

Карлсруэ, 4 Марта.

Министры: финансовъ, юстиціи и внутреннихъ дѣлъ подали въ отставку, на которую Вел. Герцогъ и согласился.

— Въ началѣ засѣданія палаты представителей, 29 Февраля, правительство объявило, что оно представитъ проекты законовъ о совершенной свободѣ тисненія, о судахъ присяжныхъ и о народномъ вооруженіи. — 28 утромъ происходили собранія гражданъ въ Мангеймѣ. Рѣшено было образовать гражданскую гвардію, которая, какъ говорили, будетъ утверждена правительствомъ. Войска провели всю ночь на 29-е въ казармахъ. — Въ Гейдельбергѣ произошли серіозныя безпокойства, и туда послано нѣсколько эскадровъ. Въ Карлсруэ уже приступили къ вооруженію гражданъ. Господствуетъ общій восторгъ.

— Въ ночи со 2-го на 3-е Марта, сгорѣлъ домъ министерства иностранныхъ дѣлъ. Всѣ бумаги спасены; полагаютъ, что пожаръ произошелъ отъ злоумышленниковъ, и уже схвачено нѣсколько человекъ, обвиняемыхъ въ поджигательствѣ.

И т а л і я.

Римъ, 15 Февраля.

Въ *Gazeta di Roma* сообщаютъ, что вчерашняго числа вышли изъ кабинета трое духовныхъ министровъ (Роберти, Русconi, Савелли) и что послѣдовало секуляризованіе (передача должности духовнаго лица свѣтскому) трехъ важнѣйшихъ въ церковной области министерствъ: юстиціи, полиціи и торговли. Адвокатъ Сурбинетти назначенъ министромъ юстиціи; членъ консулты, графъ Пазолини — министромъ торговли, и Донъ Михель Гаетани, герцогъ Теанскій, министромъ полиціи; военное министерство было уже прежде, какъ извѣстно, секуляризовано; военнымъ министромъ состоитъ герцогъ Габриелли. Такимъ образомъ въ составѣ кабинета входятъ уже четыре свѣтскіе министра. Оставшіеся еще въ кабинетѣ духовные члены суть: Президентъ и министръ иностранныхъ дѣлъ, кардиналъ Бофонди; министръ внутреннихъ дѣлъ, монс. Амичи; камерленго, кардиналъ Риаріо Сфорца; министръ финансовъ, монс. Морикини и министръ просвѣщенія, кардиналъ Меццофанти.

— 12 го с. м. Его Святѣйшество Папа принималъ въ особой аудіенціи консула Сѣверо-Американскихъ Штатовъ, который представилъ маіора Сейма, прибывшаго изъ Нью-Йорка по порученію тамошнихъ жителей, чтобы поднести Его Святѣйшеству адрессъ съ изъясненіемъ ихъ почтенія. Папа принялъ посланника весьма благосклонно и изъяснилъ желаніе благополучія всей націи.

— Байонскій епископъ возведенъ Папою въ графское достоинство Римскаго двора и назначенъ состоять при папскомъ дворѣ.

— Герцогъ Канино преданный сулу, обвиненъ въ важныхъ злоупотребленіяхъ; ибо доказано, что посредствомъ своихъ агентовъ, онъ распространялъ здѣсь ложныя извѣстія изъ Феррары, Медіолана и другихъ городовъ, съ цѣлю осуществить нѣкоторые проекты, на коихъ основывалъ несбыточныя надежды. Процессъ его, который долженъ былъ начаться 11 числа, отороченъ по болѣзни одного изъ судей.

— Станы Баварскіе, зwołане zostały na d. 16 marca.
— Załogi twierdz Landau i Germersheim, zostały znacznie powiększone.

— Rozchodzą się wieści, że Król Jego Mość zamysła na niejaki czas udać się w podróż za granicę, i ustanowi tu Rejencyą, na czele której będzie Królewicz Następca tronu.

Darmstadt, 7 marca.

Onegdajszy dziennik rządowy zawiera edykt Panującego Wielkiego Xięcia Hessekiego, w którym J. K. W. oświadcza, iż przyciśniony wiekiem, dla ulżenia sobie w zarządzaniu Państwa, przyzywa na Współregenta syna swego, Następce tronu. Od owej daty zatem, wszelkie postanowienia rządu będą wydawane przez Współregenta i tylko przez niego samego podpisane być mają.

— Rozkazem Współregenta Następcy, W. Xięcia Ludwika, z d. 6 marca, ogłoszona została wolność druku, petycyi i narodowych zgromadzeń, tudzież obiecano wnieść projekt do Stanów względem ogólnego uzbrojenia ludu.

Karlsruhe, 4 marca.

Ministrowie: skarbu, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, podali się właśnie do dymissyj; W. Xiążę takową udzielić im raczył.

— Na początku posiedzenia Izby Reprezentantów, 29 lutego, rząd oświadczył, że wnieśli projekta do praw o zupełnej wolności druku, o sądach przysięgłych i o uzbrojeniu ludu. Dnia 28 z rana, odbyły się zgromadzenia obywateli w Manheimie. Postanowiono utworzyć gwardyę narodową, która, jak mówiono, zostanie przed rząd utwierdzoną. Wojska przeprowadziły całą noc na 29 lutego w koszarach. — W Heidelbergu zaszły ważne zaburzenia, i posłano tam kilka szwadronów. — Tu, w Karlsruhe, przystąpiono już do uzbrojenia obywateli. Powszechny panuje zapał.

— W nocy z 2 na 3-go marca, zgorzał tu dom Ministerstwa spraw zagranicznych. Wszystkie papiery ocalone zostały. Sądzą, że pożar wynikał z podpalenia, i już schwytano kilka osób, o tę zbrodnię podejrzanych.

W ł o c h y.

Rzym, 15 lutego.

Gazzeta di Roma z dnia wczorajszego, donosi o wystąpieniu z gabinetu trzech duchownych Ministrów, (Roberti, Rusconi i Savelli), i razem o sekularyzacyi trzech najważniejszych ministerstw w Państwie K. ściełnem, t. j. ministerstwa sprawiedliwości, policyi i handlu. Adwokat Surbinetti mianowany jest Ministrem sprawiedliwości; Hr. Pasolini, członek Konsulty, Ministrem handlu, a Don Michele Gaetani, Xiążę Teano, Ministrem policyi. Ministerstwo wojny, jak wiadomo, było już sekularyzowane pierwój; Ministrem wojny jest Xiążę Gabrielli. Tym sposobem już czterech świeckich Ministrów znajduje się w gabinecie. Pozostali jeszcze w ministerstwie członkowie duchowni są: Prezes i Minister spraw zagranicznych, Kardynał Bofondi; Minister spraw wewnętrznych, Mons. Amici; Camerlengo, Kardynał Riario Sforza; Minister skarbu, Monsignor Morichini, i Minister oświecenia, Kardynał Mezzofanti.

— Dnia 12-go b. m., na szczególném posłuchaniu, Ojciec św. przyjmował Konsula Stanów - Zjednoczonych Ameryki Północnej, który przedstawił Jego Świątobliwości Majora Smith, z New-York przybyłego. P. Smith miał polecenie od obywateli New-Yorskich, złożyć Ojcu św. adress uszanowania i uwielbienia. Pius IX przyjął Posła nader uprzejmie, i wynurzył zarazem życzenia pomysłności dla narodu Amerykańskiego.

— Ojciec św. mianował Biskupa Bayonny, Hrabia Państwa Rzymskiego i assystentem Stolicy Papieżkiej.

— Xiążę Canino, zostający pod sądem, skompromitowany jest przez ciężkie nadużycie. Dowiedzionem bowiem zostało, że za pośrednictwem płatnych przez niego agentów, listy zawierające fałszywe wiadomości datowane z Ferrary, Mediolanu i innych miast, obiegały tu w celu ułatwienia pewnych intryg, na których on opierał awanturnicze nadzieje. Process jego, który się miał d. 11 rozpocząć, odłożony został w skutku choroby jednego z sędziów.

Ливорно, 20 Февраля.

Газета *Corriere Livornese* отъ 18 Февраля вышла на розовой бумаге съ извѣщеніемъ о дорованіи великимъ герцогомъ Конституціи. Католическая вѣра признана господствующею, но и все прочія вѣроисповѣданія будутъ терпимы. Лицо великаго герцога неприкосновенно, и при немъ остается исполнительная власть. Законодательная власть состоитъ изъ двухъ палатъ: сенаторовъ, число членовъ которой, назначенныхъ пожизненно Королемъ, неопредѣленно, и такъ называемой общей палаты (*Consiglio generale*), заключающей 86 депутатовъ, избираемыхъ коллегіями на 4 года.

— Въ первыхъ числахъ Февраля открыта была желѣзная дорога изъ Флоренціи въ Прадо.

Парма, 15 Февраля.

Въ *Gacetta* напечатана слѣдующая прокламація Его Королев. Высоч. Герцога: „Мы Карлъ II Бурбонъ и проч. и проч. напоминаемъ всемъ добрымъ и вѣрнымъ нашимъ подданнымъ, чтобы они удержались отъ всякаго знака, обнаруживающаго хотя малѣйшее нерасположеніе къ тѣмъ нашимъ учрежденіямъ, на коихъ основано правительство нашего государства. Для повиновющихся подданныхъ, благопріятствующихъ закону и преданныхъ своему государю, истинно любящихъ отечество и порядокъ, который единственно можетъ поддержать миръ и благосостояніе въ странѣ, словъ этихъ, думаемъ, будетъ достаточно. Тѣмъ же, кои не будутъ внимать гласу своего долга, любви и преданности къ своему государю, и осмѣлятся дойти до какихъ либо, оуждаемыхъ нами, дѣйствій, объявляемъ, что мы имѣемъ сильную и непоколебимую волю подавить ихъ всеми мѣрами. Парма, 14 Февраля 1848 года.

Миланъ, 20 Февраля.

Намъ приходится быть ежедневными очевидцами плачевныхъ происшествій. Смятенія, бывшія въ Бергамѣ 15 и 16 числа, возобновились въ сильнѣйшей степени 17 числа. Вечеромъ того числа, на десятокъ чел. австрійскихъ солдатъ, возвращавшихся въ городъ съ прогулки, напала шайка, состоящая изъ 50 человекъ, вооруженныхъ тростями со шпагами, и произвела схватку. Такъ какъ число возмутителей все болѣе и болѣе увеличивалось, то солдаты отступили къ гауптвахтѣ; караулъ, назначенный для разсѣянія толпы, встрѣченъ былъ выстрѣлами изъ оконъ домовъ, градомъ черепицы, дровъ и проч. Вооруженная сила возстановила порядокъ, причѣмъ ранили нѣсколькихъ жителей.

— Сегодня, ночью, поймали здѣсь одного человѣка, выстрѣливаго изъ пистолета по двумъ ѣхавшимъ въ близости его офицерамъ; обвиненный утверждалъ, что пистолетъ выстрѣлялъ безъ его вѣдома; онъ имѣлъ дозволеніе носить оружіе.

Неаполь, 19 Февраля.

Сильный англійскій флотъ остановился въ виду палермской гавани. Англія играетъ нынѣ въ Италіи важную роль, и какъ можно полагать—ролю возстановительницы согласія и мира.

— Все ожидаютъ здѣсь на слѣдующей недѣлѣ паденія нынѣшняго кабинета. Ренты понизились на 102. Сегодня по полудни произведенъ былъ первый смотръ гражданской гвардіи. Королевское семейство смотрѣло съ балкона. Король проходилъ по ряду и ласково отзывался къ солдатамъ. Длинный рядъ людей въ гражданскомъ платьѣ, въ круглыхъ шляпахъ съ мѣдною только доскою, представлялъ особенный видъ.

— Начальникъ полиціи, Г. Тоффано, издалъ того же вечера новую прокламацію, поощряя къ порядку, въ весьма тщательномъ избранныхъ выраженіяхъ; прокламація эта преимущественно относится къ низшему сословію людей, къ Лаззарони, и потому многіе желаютъ, чтобы обращаясь къ нимъ употребляемъ былъ языкъ нѣсколько сильнѣе.

— Отсюда отправили на пароходѣ 90,000 порціонъ для мессинской цитадели и 40,000 для Сиракузъ: Катанскія войска переведены были сегодня, безъ ружей и штыковъ, въ замокъ Кастельнуово; въ чертахъ солдатъ изображалась сильная грусть. На двухъ пароходахъ привезли сюда 8 ротъ 8 пѣхотнаго полка и генерала Нунціанте. Король запретилъ сему генералу въѣзжать въ городъ, и потому онъ вынужденъ былъ тотчасъ отплыть въ Гаэту. Генералъ Леcca отказался отъ главнаго начальства надъ гражданскою гвардіею;

Ливорно, 20 лутего.

Газета *Corriere Livornese* з д. 18 лутего, вышла на бумагѣ розовой, з огласшеніемъ наданѣй черезъ Великаго Хіеца Конституціи. Религія католическая, подлугъ того акту, jest религія Стану, леез всезткіе инне вьзнанія сѧ правне tolerowane. Особа Великаго Хіеца jest неітѧкална і пры нїмъ zostaje вѧдза вьконавеза. Вѧдза праводавеза склѧда сѧ з двѧхъ Ізб: Senatorskiej, кѧтѧрѧй лїезба чѧлонкѧвъ, мїанованьхъ дозѧвѧтне przez Krѧла, не jest ograniczona, і z тѧкъ званѧй Rady Powszechnѧй (*Consiglio generale*), лїеззѧчѧй 86 deputowanych, обїераньхъ przez Kollęgia на lat cztery.

— Колѣй желазна з Флоренці до Прадо отворзона zostала в пїервзшьхъ днїахъ лутего.

Парма, 15 лутего.

Урѧдѧва *Gacetta* zawiera наступѧжѧ оdezвѧ Jego Kr. Wzokoścї, Xїeца: „My Karol II Bourbon, і t. d. і t. d., upomїnamy wszьstkїchъ naszьchъ добрыхъ і вїерньхъ poddanychъ, азѧбы сѧ wstrzymali od wszelkїego czynu, okazujѧcego choѧby tylko niechѧcѧ ku тѧмъ instytuteyomъ, на кѧтѧрыхъ jest oparty rzѧдъ naszego Państwa. Dla poddanychъ posłuszньchъ праву, przychylньchъ і вїерньхъ swemu Monarsze, а prawdziwie kochajѧcychъ ojczyznѧ і porzѧdekъ, кѧтѧрѧй jedynie utrzymacъ moze pokѧj і добрый bytъ въ kraju, кѧтѧрѧбы были głuchymi на głosъ obowїazku, mїłoscї і uszanowania ku swemu Monarsze, і śmieli сѧ dopuścїcѧ jakїchъ bѧdźkѧwїekъ, ganїonychъ przez Nas demonstracyi, oswїadcзamy, іzъ mamy mocnѧ wolę і postanowїenie przytłumїcѧ je wszelkїemi srodkami.“ Парма d. 14 лутего 1848 r.

Медьолан, 20 лутего.

Co днїа jesteмь sьwїадkami scenъ opłakanych. Bezprawia кѧтѧре zaszły в Bergamo, 15 і 16 b. m. ponowїły сѧ вь вїекъszьmъ jeszcze stopню d 17. Wїieczoremъ tego днїа żołnierze Austryaccy, в лїезбе kulkunastu, wracajѧcy do мїаста zъ przechadzki, napadnїecї zostali od bandy około 50 ludzi, zbrojньchъ в kїje zъ szpadami, і przyszło do bitwy. Gdѧ tłumy burzycїeli coraz сѧ powїekszaly, żołnierze cofnїeli сѧ на odwachъ; wysłany patrol dla rozpędzenia tłumѧвъ, był przyjęty wьstrzѧłami zъ okїen domѧвъ і grademъ dachѧwekъ, drzewa і t. p. Sїła zbrojna zdołala przywrѧcїcъ porzѧdekъ. Kilku mieszkanѧcѧвъ raniono.

— Tѧj nocы pojmano tu jednego cзłowieka, кѧтѧрѧй wьstrzelїł zъ pistoletu do двѧхъ їадѧcychъ вь jego blїzkoścї офицѧровъ. Oskarżony twїerdzїł, że pistolet sam wьstrzelїł pomimo jego wїedzy. Mїalъ onъ pozwolenїe noszenia broni.

Неаполь, 19 лутего.

Sїlna flota angielska stanęła przedъ portemъ Palermїtańskimъ. Anglia dzїsъ odęgrywa we Włozzechъ wїelkѧ rolę, і o ile sѧdzїcъ moznѧ, rolę zgody і przywrѧcenїa pokoju.

— Wszьscy spodziewajѧ сѧ tutaj вь przyszłьmъ tygodнїu upadku dzїsїejszego gabinetu. Renty spadły на 102. Dzїsъ po połudнїu, odbytyмъ zostalъ pїerwszy przegłѧdъ gwardyi obywatelskiej. Rodzina Krѧlewska przypatrywala сѧ zъ balkonu. Krѧlъ przechodziłъ pomїedzy szeregami, і żołnierzomъ dodawałъ zachęty. Dłугї szeregъ ludzi вь cywilньchъ ubiorachъ, вь okręglychъ kapeluszechъ, zъ mosiężnѧ tyłko blachѧ, przedstawїalъ osobliwszy wїdokъ.

— Prefektъ policyi, P. Toffano, wydałъ tego wїieczora nowѧ odezвѧ, zachęcajѧcѧ do porzѧdku, в nader starannie ułożonychъ wьrazachъ. Ponieważ jednakъ podobne odezwy, głѧwnie sїciagajѧ сѧ do najnїzszьchъ klassъ ludzi, to jestъ do Lazzaronѧвъ, przeto wїele osóbъ pragnie, азѧбы użьyto cokolwiek energїczniejszego języka.

— Wyprawїono ztѧdъ parostatkami 90,000 racyi dla cytatelli Messyny і 40,000 dla Syrakuzъ. Wojsko, кѧтѧре wrѧciło zъ Katanїї, dzїsъ bezъ karabїnѧвъ і bagnѧtѧвъ przeprowadzzone zostalo do zamku Castelnovo; uważano на twarzącъ żołnierzy wїelkѧ boleścї.— Dwa parostatki przywїorzaly 8 kompanїї zъ 8-go pѧłku piechoty і Jenerała Nunzianте. Krѧlъ zakazałъ temu Jenerałowi przybycъ do мїаста; musїalъ przeto сѧ udacъ wodѧ do Gaete.— Jenerałъ Lecca zrzekłъ сѧ głѧwnego dowѧdztwa gwardyi obywatelskiej; zastapi go Xїѧże Piguatelli Strongoli. Ministerъ wojny,

преемникомъ ему назначенъ князь Пиньятоли Стронголи. Военный министр Гарсія будетъ замѣнемъ княземъ Карриоти. Пребывающіе здѣсь англійскіе дипломаты получили сегодня депеши отъ адмирала Паркера.

— Переговоры съ Сициліею постоянно здѣсь продолжаются, и все заставляетъ ожидать скорого и вожделѣннаго окончанія. Нѣсколько сицилійскихъ городовъ объявили желаніе, не доводя дѣла до крайности, войти въ дружественные переговоры.

Г р е ц і я .

Афины, 13 Феврала.

Турецкій посланникъ при здѣшнемъ дворѣ, Г. Муссурусъ, прибылъ 9 с. м. на турецкомъ фрегатѣ къ Пирейской гавани, и въ сопровожденіи греческихъ чиновниковъ отправился въ карантинъ, находящійся въ Эгинѣ. Г-нъ Муссурусъ прибылъ сюда весьма блистательно; на палубѣ его фрегата помѣщенъ былъ оркестръ музыки, составленный изъ Италіянцевъ; въ свитѣ его находятся молодые чиновники, украшенные брилліантовыми знаками ордена Нишаана. Со стороны греческаго правительства сдѣлано распоряженіе объ оказаніи турецкому посланнику приличнаго приема.

С и р і я .

Иерусалимъ, 18 Января.

Вчера, Иерусалимскій патріархъ Латинской церкви, монсиньоръ Валерга, имѣлъ торжественный въѣздъ въ свою епархію, съ церемоніальною установленіемъ здѣшними религіозными обрядами. Наканунъ этого дня епископъ прибылъ въ Францисканскій монастырь св. Іоанна (въ трехъ часахъ пути отъ Иерусалима) и провелъ тамъ ночь. На другой день прибыли въ монастырь многіе изъ значительнѣйшихъ Католиковъ изъ Иерусалима и Вилеема, съ тѣмъ, чтобы вмѣстѣ съ монахами св. Іоанна и духовенствомъ составить кортежъ для своего пастыря. На половинѣ дороги ожидали его, съ одной стороны, стража святыхъ мѣстъ, чиновники консульствъ французскаго и сардинскаго, а равно много находящихся здѣсь Европейцевъ; съ другой, драгоманъ Иерусалимскаго паши, съ двумя офицерами и 30-ю янычарами верхами. Прибывъ туда патріархъ былъ встрѣченъ всеми ожидавшими его, сѣлъ на богато убраннаго коня, представленнаго ему отъ Паши драгоманомъ, и другую половину пути совершилъ въ сопровожденіи 120 всадниковъ. При Вилеемскомъ въѣздѣ, гдѣ ожидали его 70 монаховъ, множество мусульманъ, Евреевъ и протестантовъ, епископъ надѣлъ церемоніальное облаченіе (*Сарра magna*) и отправился, въ сопровожденіи монаховъ, со крестами ихъ ордена, чрезъ городъ, въ большую гостиницу странниковъ, называемую: *Casa nuova*. Когда патріархъ поднялъ вверхъ невиданный столъко лѣтъ въ святомъ градѣ крестъ патріарха, который окружа и шесть человекъ съ факелами, произведенъ былъ салютъ изъ ружей, а когда кортежъ, проходилъ мимо цитадели, произведена была съ оной пушечная пальба. Изъ гостиницы странниковъ, патріархъ одѣтый въ ризы отправился, подъ балдахиномъ въ церковь Спасителя, гдѣ былъ принятъ по сану епископа, и произнесъ къ предстоявшимъ трогательное слово, которое продолжалось три-четверти часа, и въ коемъ изложилъ онъ исторію патріаршества Иерусалимскаго, объяснилъ значеніе Иерусалима и заключилъ слово назиданіемъ для духовныхъ и для народа. Поздравленія присутствовавшихъ окончили этотъ обрядъ.

— По извѣстію изъ Тегерана отъ 6 Января, начальникъ Туркменскихъ мятежниковъ въ Хороссанѣ, Джаферъ-Кули-Ханъ, напалъ на военный постъ Буджуртъ, причѣмъ персидскія войска лишились убитыми слишкомъ 300 чел.; послѣ сего онъ тотчасъ возвратился въ стени со своими курдскими и туркменскими всадниками.

Garcia, zastąpionym zostanie przez Xięcia Carioti. Angielscy dyplomaci tutaj bawiący otrzymali dziś depesze od Admirała Parker.

— Układy z Sycylią trwają bez przerwy, i wszystko każe się spodziewać rychłego i pożądanego końca. Kilka znacznych miast Sycylijskich okazały chęć porozumienia się, nie doprowadzając rzeczy do ostateczności.

Г р е ц я .

Афины, 13 лутега.

Поселъ Турецкій при тутѣшнемъ дворѣ, P. Mussurus, завинатъ д. 9-го б. м. на фрегате паровѣй Турецкѣй до порту Pireus, съ гдѣ владѣе Греціе odprowadziły go do kwarantany w Egina. Rząd Turcki wyprawił wspaniałe P. Mussurus: na pokładzie fregaty don należąc, gra orkiestra z muzyków Włoskich złożona; samego zaś Posła otaczają młodzi Sekretarze, wszyscy ozdobieni bryllantowym orderem Niszan Istiehar. Władza w Atenach przedsięwzięcie wszelkie środki, aby Posel Turcki przyzwicie został przyjęty.

С и р і я .

Jeruzolima, 18 stycznia.

Dnia wczorajszego, Patriarcha Jeruzolimski, Łacińskiego obrządku, Monsignor Valerga, odbył wjazd do swęj dycecezy, z uroczystością, jakiej pozwalają tutejsze stosunki religijne. Dnia poprzedzającego Prałat ten przybył do klasztoru Franciszkańskiego św. Jana, (o trzy godziny drogi od Jeruzolimy), i tam noc przepędził. Naza jutrz rano, przybyła do klasztoru konno wielka liczba znakomitych Katoików z Jeruzolimy i Betleem, w celu utworzenia, wraz z zakonnikami św. Jana i duchowieństwem, orszaku dla swego zwierzchnego Pasterza. Na połowie drogi oczekiwali go: z jednej strony Kustosz Ziemi świętęj, urzędnicy konsulatów: francuzkiego i sardyńskiego, oraz muóstwo obecnych tu Europejczyków; z drugiej zaś dragoman Baszy Jeruzolimskiego, z dwoma oficerami i 30 janczarami na koniach. Przybywszy tam, Patriarcha został pozdrowiony przez Kustosza, oraz powitany z uszanowaniem, przez wszystkich oczekujących. Następnie wsiał na bogato ozdobionego konia, którego mu dragoman w imieniu Baszy ofiarował, i odbył drugą połowę drogi z eskortą 120 jeźdźców. Przy bramie Betleemskięj, gdzie oczekiwało nań 70 zakonników, mnóstwo Muzułmanów, Izraelitów i Protestantów, Mons. Valerga przywdział ubiór ceremonijalny (*Cappa magna*) i ruszył w uroczystęj processyi, w towarzystwie zakonników, niosących krzyże zakonne, przez miasto do wielkiej gospody Pielgrzymów, *Casa nuova* zwanęj. W chwili, kiedy krzyż patriarchalny, niewidziany od lat wielu w świętem mieście, otoczony przez szczęściu ludzi pochodniami, podniesiony został do góry przez Patriarchę, dano salwę z broni ręcznej; kiedy zaś orszak przechodził około cytadelli, salutowały go dział z jej wałów. Z gospody pielgrzymów, Patriarcha, przybrany w ubiór pontyfikalny i pod baldachimem, udał się do kościoła Zbawiciela, gdzie przyjęty jako Biskup, miał do zgromadzenia wzruszającą mowę w języku włoskim. W mowie tęj, trzy kwadranse trwającęj, skreślił historię patriarchatu Jeruzolimy, a zakończył ją słowy pełnemi nauki dla duchowieństwa i ludu. Przyjęcie zwykłego hołdu od obecnych, zakończyło ten obrzęd.

— Według wiadomości z Teheranu, z d. 6 stycznia, Dżofer-Kuli-Chan, dowódzca powstańców Turkomańskich w Korazanie, napadł na оголоocene stanowisko Budżurt, przez co przyprawił wojsko Perskie o stratę przeszło 300 ludzi; poczem zaraz wrócił na stepy, na czele swych Kurdyjskich i Turkomańskich jeźdźców.